

Nr 171.

Av herr **Nilsson** i Bästekille, om utredning angående förläggande av idrottsutövning till söckendagar.

Många exempel kan anföras på idrottens betydelse för ungdomens fostran och sunda utveckling. Genom idrottsutövningen stärkes ungdomen såväl fysiskt som moraliskt, och man har anledning att slå vakt om mottot för svensk gymnastik och idrott: »En sund själ i en sund kropp», efter latinens *sana in corpore sano* (Juvenalis 10,356). Idrotten i vårt land omfattas också av så många människor att den blivit vår främsta folkrörelse. Genom idrottsutövarnas prestationer i internationella tävlingar har vårt land blivit aktat och respekterat i en utsträckning som har betydelse även i andra sammanhang än i fråga om själva idrotten.

Det intensiva idrottsutövandet som huvudsakligen är förlagt till söndagarna har emellertid lett till att sön- och helgdagar i viss mån kommit att förlora sin karaktär av vilodag. Det finns många skäl som talar för att söndagen är den lämpligaste dagen för idrottsutövandet. Under vardagarna är t. ex. både idrottsmännen och de stora tävlingarnas åskådare bundna av förvärvsarbete. Att förlägga idrottstävlingar till söckendagarna skulle därför medföra förlorad arbetsförtjänst för de aktiva och minskade inkomster för de arrangerande föreningarna genom sämre publikanslutning.

Trots att mycket kan tala mot förslaget att förlägga publikidrottsutövning till söckendagar, synes det mig angeläget att man i möjligaste mån strävar dithän. Att det icke är praktiskt ogenomförbart visar förhållandena i Storbritannien. I England, vilket land i flera avseenden varit ett föregångsland i fråga om idrotten och där idrotten liksom i Sverige kan betraktas som en utbredd folkrörelse, har, mig veterligt, de flesta idrottstävlingarna förlagts till lördagen. Därigenom har söndagen på helt annat sätt än i Sverige blivit en verklig vilodag. Det har blivit en tradition att söndagen skall ägnas åt vila och rekreation, och få briter torde vara villiga att ändra härpå.

De rent religiösa synpunkterna synes mig i detta sammanhang likaså böra beaktas. Visserligen finns f. n. ett förtroendefullt samarbete mellan kyrkan och idrotten, men mellan dem torde det ändå föreligga ett visst konkurrensförhållande. För många människor är det stötande att inte vilodagen helgas och då denna åsikt är grundad på religiösa motiv bör den

respekteras. Även om idrottstävlingarna förlägges på icke gudstjänsttid finns det följaktligen anledning att undersöka möjligheterna av en överflyttning av idrottstävlingar från söndag till söckendag.

Med hänvisning till vad ovan anförts hemställes,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa om en utredning angående möjligheterna att i största möjliga utsträckning överföra idrottsutövandet från söndag till lämplig söckendag.

Stockholm den 26 januari 1954.

Jöns Nilsson

i Bästekille.
